

[Jesper Simonsen.]

kunne være aktive Ledere i Sammenknytningen af dansk og udenlandsk Erhvervsliv. Nej, det er vort Erhvervsliv selv, der maa søge at følge Mulighederne paa det fremmede Marked og ved sin egen Foretagsomhed og Dygtighed trænge ind og skaffe sig Raadrum dér.

Jeg tror ogsaa, det er saa lykkeligt for os, at vi kan sige, at vi i vore Dage har ikke saa faa Virksomheder i vort Land, som har vist Evne til at skaffe sig Indpas paa fremmed Marked og gøre betydelige Forretninger ogsaa dér baade til Nytte for sig selv og for vort fælles økonomiske Samfund. Men naar de har opdyrket et Omraade paa fremmed Marked, er det, der bliver Brug for den Støtte og Hjælp, som kan ligge i, at vi har Embedsmænd derude. Her har Embedsmændene deres Opgave.

Forholdet tør vel siges at være det, at vort Erhvervsliv har vist, at det i hvert Fald kunde skaffe sig noget Marked paa de to Omraader, der er Tale om i den foreliggende Sag — det gælder i hvert Fald det amerikanske Omraade —, og naar det er Tilfældet, og der fremkommer et Ønske om at faa den Støtte fra Statens Side, som ligger i, at der sendes Repræsentanter ud, er det efter min Mening fuldkommen rimeligt og naturligt, at vi er meget lydhøre overfor et saadant Ønske og imødekommer det ved at gøre et Forsøg med en saadan Udsendelse.

Lovforslaget gaar ikke ud paa andet og mere end, at man gør et saadant Forsøg ved midlertidigt, for 5 Aar, at udsende disse Repræsentationschefer. I Løbet af den Tid vil baade vi gennem disse Chefers Virksomhed og Erhvervslivet gennem det, det maatte opnaa, faa det fornødne Grundlag for at bedømme, om der er Anledning til at gaa videre. Den Haandsrækning, som ønskes til Støtte for det Erhvervsliv, der er ved at trænge ind paa disse Markeder, finder jeg al mulig Anledning til at give, og jeg kan derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen spurgte mig om min Stilling til Bestræbelserne for at give dansk Industrieksport den bedst mulige Haandsrækning i Udlandet ved udsendte Mænd. Min Stilling har jeg allerede udtalt mig om under Behandlingen her i Salen forleden Dag af det af mig fremsatte Forslag om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser. Og jeg maa henvise baade til dette Lovforslag og til mine Udtalelser i Forbindelse dermed.

Jeg kan derudover kun gentage, at det er mit Haab, ja, det er min Forvisning, at der ikke vil blive nogen Modsætning mellem det, som Udenrigsministeren tilstræber ved det Lovforslag, som nu behandles, og som det er naturligt og rigtigt for Udenrigsministeriet at faa fremmet, og de Interesser, som Handelsministeriet skal søge varetaget. Kort sagt, jeg føler mig forvisset om, at den diplomatiske og den rent erhvervsmæssige Repræsentation i Udlandet kan blive tilrettelagt saaledes, at der naas det bedste, som overhovedet kan naas, til Støtte for vore industrielle Eksportmuligheder og for hele vor Eksport til Udlandet og for hele vor Samhandel med Udlandet.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg maa ført takke for den meget velvillige Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet fra alle de fire Partiordførere.

Det er naturligt, at alle Ordførerne har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Samarbejde med Organisationerne og med Handelsministeriet. Selve Lovforslaget er forberedt ved Samtaler, som jeg har haft med ledende Mænd indenfor Erhvervsorganisationerne, og disse Samtaler har vist en meget betydelig Interesse for de Tanker, som her er fremme. Det er en Selvfølge, at naar Forslaget skal føres ud i Livet efter at være vedtaget her — og Forhandlingerne giver jo god Udsigt til en saadan Vedtagelse —, saa maa ogsaa den praktiske Anvendelse af denne Repræsentation i høj Grad tilrettelægges under Forhandlingerne baade med Handelsministeriet og med Erhvervenes Mænd. Jeg har tænkt mig, at førend de paagældende drog ud til de Poster, som de skal varetage, vilde det være naturligt, at de tilbragte nogen Tid her i Byen og her gennem en indgaaende Drøftelse med de interesserede Erhvervsgrupper fik Adgang til at sætte sig ind i, hvad der først og fremmest var Grund til at lægge Vægt paa de Steder, de nu kom hen til.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som har været nævnt, sidst af det ærede Medlem Hr. Fraenkel, nemlig Erhvervskontorets Stilling indenfor Udenrigsministeriet, tror jeg at kunne sige, at der for Erhvervenes Vedkommende hersker en overmaade stor Tilfredshed med den Virksomhed, der nu udfoldes fra Erhvervskontorets Side, og der foreligger ikke fra nogen Side nogen Plan om at flytte Erhvervskontorets Virksomhed og lade den glide ud eller erstatte paa anden Maade.

Noget andet er, at under al Virksomhed